

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. xxj. De secunda consolatione & visione, in qua vidit Deum in qua[n]tum
est summa pulchritudo. Vnde visum est ei quod omnis creata pulchritudo
nihil erat in comparatione illius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

Vigesimum primum cap. De ij. consolatione & visione, in qua vidit Deum in quantum est summa pulchritudo. Unde visum est ei quod omnis creata pulchritudo nihil erat in comparatione illius.

QUODAM tempore eram in oratione, & eleuata in spiritu, loquebatur mihi Deus verba multum placibilia, & amore plena, Et respiciens vidi Deum mihi loquentem.

*Vidit
Dei pul-
chritu-
dinem.*

Si autem quæras quid vidi, dico quod vidi ipsum, & aliud nescio dicere, nisi quod videbam vnam plenitudinem, vnam claritatem de qua sentiebam in me tantum implementum, quod ego nescio dicere nec scio dare aliquam omnino similitudinem, nec vidi aliquid corporale, sed erat sicut est in cælo, videlicet pulchritudo tanta, quod nescio aliquid aliud dicere, nisi quod vidi summam pulchritudinem continentem omne bonum, &

omnes sancti stabant ante illam
pulcherrimam maiestatem ad lau-
dandum eam, videretur autem mi-
hi, quod in isto parum steti. Dixit
autem mihi Deus: filia amantissi-
ma dulcis mihi, omnes sancti pa-
radisi habent ad te speciale amo-
rem, & mater mea similiter, & e-
ris associata à me cum eis: quam-
vis autem mihi omnia ista dice-
rentur, totum tamen istud valde
parum videbatur mihi, supra quod
dictum est de matre sua, & de san-
ctis. Sed tantum delectabar in
eo, & tanta erat dulcedo quam
sentiebam de eo, quod non cu-
rabam respicere nec Angelos,
nec sanctos, videbam enim quod
omne illud bonum, & omnis de-
cor sanctorum, & Angelorum
erat ab eo, & in eo, & ipse erat
omne & summum bonum, &
omnis pulchritudo, & tantum
delectabar in ipso decore suo,
quod non curabam respicere a-
liquam creaturam. Dicebat au-
tem mihi, immensum amorem

*Attende
quod
qui per
fectè a-
mat Dcū
& illo
aliquo-
modo
fruitur.
quod pa-
rū curat
de san-
ctis An-
gelis.*

habeo ad te, sed non ostendo, immo abscondo tibi. Dicebat autem sibi anima. Quare habes tantum amorem & delectamentum in me, quæ sum ita turpis, & quæ ita toto tempore vitæ meæ offendi te? Ipse vero respondebat. Tantus est amor quem habeo in te repositum, quod de defectibus tuis quasi non recordor, quamvis oculi mei videant illos, & in te habeo repositum multum thesaurum. Tunc anima mea sentiebat ita certissime esse verum: ita quod in nullo dubitabat, & ita sentiebat, & videbat quod oculi Dei respiciebant eam, in quibus oculis anima respiciebat, & habebat in hoc tantum delectamentum, quod nullus homo neque si descenderet aliquis de sanctis, qui sunt in paradiso, posset hoc manifestare. Et cum dicebat mihi, quod multum amorem abscondebat mihi, quod non possem illum portare: anima respondebat. Si tu es Deus omnipotens,

*Deus
amanti,
sui sepe
desiderium
relinquit.*

tu potes facere, quod ego pos-
sim portare. Et ipse respondit. Si
hoc facerem, hic haberes, quic-
quid velles, & non haberes fa-
mem de me, ideo nolo tibi hoc
facere, immo in hoc mundo vo-
lo, quod habeas famem de me,
& desiderium, & quod langueas
de me.

*Vigesimum secundum ca. De ij. con-
solatione & visione, in qua vidit
Deum in quantum est infinita om-
nipotentia: & de profunda humili-
tate qua Deus creaturis se inclina-
uit, in qua visione concessa fuit sibi
gratia vt prodesset omnibus tam
presentibus quam futuris qui de ea
memoriam haberent.*

QUADAM vice fuit mihi
facta locutio diuina di-
cens. Ego qui loquor tibi, sum di-
uina potentia, quæ apporto tibi
gratiam diuinam, & gratia quam
apporto tibi est talis, quod vo-
lo quod tu profis omnibus ho-
minibus, qui videbunt te, & non